

потенціал підприємництва / О.М. Вишнеvsька // Економіка АПК. - 2008. - № 12. - С. 32-37. 3. Глушков В.М. Моделювання систем, що розвиваються / В. М. Глушков, В. В. Іванов, В. М. Яненко. - М. : Наука, 1983. - 352 с. 4. Довгаль Н. С. Ресурсний потенціал підприємства: теоретичні основи / Н. С. Довгаль // Науково-технічна інформація. - 2009. - № 1. - С. 42-45.

М.В. Шипілова, доцент кафедри економічної теорії Харківського інституту банківської справи Університету банківської справи Національного банку України

СТВОРЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНИХ УМОВ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ТРАНСФОРМАЦІЙНИХ ЕКОНОМІКАХ

Підприємництво як ініціативна, самостійна, на власний ризик діяльність економічних суб'єктів з метою отримання прибутку, безсумнівно, завжди було основою поступального розвитку суспільства. Роль підприємництва як особливого типу господарювання, в основі якого лежить постійний пошук нових можливостей виробництва на базі інновацій, неможливо переоцінити і для сучасних, глобально і неспинно змінюваних соціально-економічних процесів. Але разом із змінюваними умовами має змінюватись і характеристики самого підприємництва. Соціальна орієнтація сучасних ринкових економік та економік, що прагнуть бути соціально орієнтованими, вимагають перегляду позицій бізнесу щодо їхньої соціальної функції. І це, в свою чергу, нерідко посилює протиріччя між нею та першочерговою метою функціонування підприємницьких ініціатив – отриманням прибутку.

Тож, питання знаходження компромісу між отриманням максимального прибутку, що стає усе важчим в сучасних умовах трансформаційних економік (з урахуванням наростання глобальних кризових тенденцій), та соціальною відповідальністю, що її вимагають ті ж глобальні тенденції розвитку та інтеграції в світове співтовариство, стає все більш актуальним.

Виконання вище зазначеного завдання можливе в межах сформованого соціально відповідального підприємництва, що окрім внутрішньо притаманних цій діяльності характеристик має націленість на позитивний вплив щодо суспільства. Світова Рада компаній зі сталого розвитку накладає на соціально відповідальні компанії «довгострокові зобов'язання... поводитись етично та сприяти економічному розвитку, одночасно покращуючи якість життя працівників та їх родин, громади і суспільства загалом» [2].

Відтворення такої моделі ведення справ, так званого «простору соціального капіталу», що матиме взаємно позитивний вплив на всіх суб'єктів господарювання [1], вимагає відповідних заходів. Провідними в цьому напрямку, на наш погляд, повинні стати найпотужніші економічні агенти самого бізнесу та держава, а заходи мають бути спрямованими на створення сприятливого інституційного середовища, в якому поступово зменшаться протиріччя між цілями отримання короткострокових прибутків та довгостроковими перспективами сталого функціонування бізнесу та економіки в цілому. При цьому, ми акцентуємо увагу на тому, що існують умови, регулювання яких може бути здійснене суто в межах компетенції держави (на кшталт удосконалення законодавчої бази), але більш важливими є такі умови, які можуть бути створеними спільно у взаємодії держави з бізнесом, а саме:

- впровадження на всіх рівнях державного управління та бізнес-структур відповідної системи бізнес-освіти, що має компенсувати нестачу інформації та досвіду в створенні та управлінні соціально ефективними проектами (за активної участі вітчизняних та закордонних вищих навчальних закладів);

- створення ефективних комунікативних систем між суспільними, державними та бізнес інституціями (де свою роль відіграють не лише безпосередні гравці, але й засоби масової інформації);

- реалізація спільних консалтингових, дослідницьких, освітніх програм з метою зміни широкого загалу до підприємництва як такого з усіма його особливостями та перспективами, висвітленими багатьма агентствами, інституціями та окремими дослідниками.

Список літератури: 1. *Божкова В.В. Сагер Л.Ю.* Соціально-відповідальний бізнес як один з напрямків поліпшення іміджу вітчизняних суб'єктів господарювання// *Механізм регулювання економіки.* – 2010. - №1. – С. 145-153. 2. *Корпоративна соціальна відповідальність чи вигода?*//[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.management.com.ua/cm/cm037.html>. 3. <http://russian.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/ukraine/> 4. <http://ukrainianweek.com/Economics>

О.М. Бондаренко, асистент, НТУ «ХПИ»

А.В. Орехов, студент НТУ «ХПИ»

ОРГАНІЗАЦІЙНІ МОМЕНТИ СТВОРЕННЯ ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Відповідно до статті 113 Цивільного кодексу України господарські товариства можуть бути створені у формі повного товариства, командитного товариства, товариства з обмеженою або додатковою відповідальністю, акціонерного товариства.

Однією з найбільш поширених форм господарського товариства є товариство з обмеженою відповідальністю. Порядок створення та діяльності відповідних юридичних осіб регулюється рядом нормативно – правових актів, серед яких головне місце посідають:

- Цивільний кодекс України, від 16.01.2003 станом на 11.10.2013;
- Господарський кодекс України, від 16.01.2003 станом на 11.10.2013;
- Закон України « Про господарські товариства» від 19.09.1991 станом на 18.05.2013;
- Підзаконні нормативно - правові акти.

У статті 80 Господарського кодексу наведено легальне визначення ТОВ. Товариством з обмеженою відповідальністю є господарське товариство, що має статутний капітал, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, і несе відповідальність за своїми зобов'язаннями тільки своїм майном. Учасники товариства, які повністю сплатили свої вклади,